

Procedeu de mărire a rezistenței oțelului la coroziune, care constă în aceea că piesa din oțel mai întâi se supune alierii cu scânteii electrice cu un metal rezistent la coroziune, cu timpul specific de aliere de 1 min/cm^2 , la un regim cu energia descărcării electrice în diapazonul $0,3 \dots 4,0 \text{ J}$, apoi se efectuează tratarea termochimică, care constă în încălzirea anodică a piesei din oțel în decurs de 30 s, într-un electrolit, ce conține compuși azotici NH_4Cl 100 g/l și NH_4OH 50 g/l sau NH_4Cl 110 g/l și NaNO_3 110 g/l , până la temperatura de 750°C , la o tensiune dintre electrozi de $150 \dots 220 \text{ V}$, cu densitatea curentului electric de $1 \dots 15 \text{ A/cm}^2$, și răcirea ulterioară a piesei la aer.